

herefter for 1 \mathcal{R} Eikrierødder ca. 0,34 \mathcal{f} og for 1 \mathcal{R} Eikorie 4,24 \mathcal{f} . Der var saaledes en Forskjæl i Tolden paa disse Varer af 3,9 \mathcal{f} pr. \mathcal{R} . Idet det formentes, at denne Forskjæl var for stor, og at den burde formindskes, sattes i det Rigsraadet i 1858 forelagte Lovforslag Tolden paa Eikrierødder til 1 \mathcal{f} pr. \mathcal{R} , medens Tolden paa Eikorie sattes til 4 \mathcal{f} pr. \mathcal{R} , hvorved Forskjællen formindskedes til 3 \mathcal{f} . pr. \mathcal{R} . Tolden paa raa Kaffe var foreslaaet til 3,5 \mathcal{f} . pr. \mathcal{R} . Ved Sagens paafølgende Behandling blev Tolden paa brændt Kaffe, Eikorie m. m. til 4,5 \mathcal{f} ., medens Tolden blev uforandret 1 \mathcal{f} . pr. \mathcal{R} for Eikrierødder, og disse Toldsatser optoges derefter i Loven af 4de Juli 1863. Forskjællen mellem Tolden paa Eikorie og paa Eikrierødder blev saaledes 3,5 \mathcal{f} . eller $\frac{1}{2}$ \mathcal{f} . større pr. \mathcal{R} end oprindeligt foreslaaet. Ved Lovene af 19de Februar og 5te August 1864 om en Krigsskat paa Vareindsførselen m. m. forhøiedes Tolden saavel for Eikrierødder som for raa Kaffe med 50 pCt. til henholdsvis 1,5 \mathcal{f} . og 6 \mathcal{f} . pr. \mathcal{R} , og for brændt Kaffe, Eikorie osv. med 2,5 \mathcal{f} . pr. \mathcal{R} altsaa til 7 \mathcal{f} . Herved steg Forskjællen mellem Tolden paa Eikorie og Eikrierødder til 5,5 \mathcal{f} pr. \mathcal{R} og kom altsaa til endog at udgjøre langt mere, nemlig 1,6 \mathcal{f} . mere pr. \mathcal{R} , end forinden Loven af 4de Juli 1863 udkom. I det Rigsdagen i forrige Samling forelagte Lovforslag bibeholdtes der en Told af 1,5 \mathcal{f} . for Eikrierødder, medens Tolden paa brændt Kaffe og Eikorie atter kun sattes $\frac{1}{2}$ \mathcal{f} . høiere end Tolden paa raa Kaffe, altsaa til 6,5 \mathcal{f} . pr. \mathcal{R} . Forskjællen mellem de paagældende Afgifter formindskedes altsaa til 5 \mathcal{f} ., men udgjorde saaledes endnu over 1 \mathcal{f} . mere pr. \mathcal{R} end den i 1858 som for stor erkjendte Forskjæl. Vilde man nu nedsætte Tolden paa Eikrierødder med $\frac{1}{2}$ \mathcal{f} . pr. \mathcal{R} , uden at foretage nogen Forandring med Hensyn til Tolden paa Eikorie, vilde Forskjællen atter bringes op til dens nuværende Størrelse, 5,5 \mathcal{f} . pr. \mathcal{R} . Det er derfor forment, at en Nedsættelse i Tolden paa Eikorie bør følge med Nedsættelsen for Eikrierødderne, og at man overhovedet bør søge gennem-

ført, hvad der tilsigtedes i 1858. Det nærværende Lovforslag har derfor udsøndret Eikorie af den Position, hvorunder den hidtil har staaet, og har opført den under en egen Position med en Told af 3 \mathcal{f} . pr. \mathcal{R} . Forskjællen i Tolden paa Eikorie og Eikrierødder vil herefter være formindsket til 2 \mathcal{f} pr. \mathcal{R} , og ligesom paa den ene Side denne Forskjæl endnu vil afgive en væsentlig Fordel for den indenlandske Tilvirkning, særlig naar henses til, at Vægten paa almindelig Eikorie og paa den dertil anvendte Mængde Rødder ikke afvige synderligt fra hinanden, saaledes er der paa den anden Side ikke Grund til at befrygte, at denne Forandring skulde have nogen Indvirkning paa Indførselen af Kaffe.

Den hidtil bestaaende store Forskjæl mellem Tolden paa Produktet og Materialet har naturligvis maattet medføre, at Indførsel af Eikorie saagodtsom aldeles ikke har kunnet finde Sted. Efter Gjennemsnit af Tinnantsaarene 1867—68 til 1871—72 har Indførselen paa Positionen „brændt Kaffe samt Eikorie og alle andre Slags brændte Kaffe-surrogater samt Kaffeextrakt“ kun beløbet sig til 5,026 \mathcal{R} med en Toldindtægt af 366 \mathcal{R} . Antages endog hele denne Indførsel at falde paa Eikorie, vilde Statskassens Tab ved Toldnedsættelsen, med den samme Indførsel, i Sammenligning med det tidligere Lovforslag ifkun være ca. 200 \mathcal{R} ., og et saadant Tab er bragt i Berægning.

Overskriften over Varegruppen er som mere korrekt forandret til „Kaffe og Kaffe-surrogater“.

Ryderier og Specerier.

Under Løbe-Nr. 70 i det i forrige Samling forelagte Lovforslag er „Kardemomme, Mustatblomme, Mustatnødder, Safran og Vanille“ opførte med en Told af 48 \mathcal{f} . for 1 \mathcal{R} , der er den samme Størrelse, som findes i Loven af 4de Juli 1863. I nærværende Forslag vil denne Afgift, i Overensstemmelse med hvad der af det omtalte Udvalg er bragt i Forslag, findes forhøiet til 72 \mathcal{f} ., men samtidig ere Mustatblomme og Mustatnød overført fra denne Position (Forslagets Løbe-Nr. 66) til den næste, med en Afgift af 8 \mathcal{f} . pr. \mathcal{R} be-